

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.832 van 24 juni 2014
in de zaak A. 211.865/X-15.783.**

In zake : Sissi VINCKE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGS/DSJ
kantoor houdend te 9000 Gent
Kroonlaan 145 A
1050 Brussel

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 7 maart 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer van de federale politie van 8 januari 2014 om Sissi Vyncke niet geslaagd te verklaren voor de basisopleiding van inspecteur van politie, haar voor die basisopleiding definitief af te wijzen en om haar op datum van 10 januari 2014 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie te ontnemen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 juni 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor verzoekster, en adviseur Jana Mouton, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoekster start op 1 oktober 2012 haar basisopleiding tot inspecteur van politie in de Oost-Vlaamse Politieacademie. Tijdens de opleiding geniet zij, aspirant-inspecteur zijnde, een loon.

Zij slaagt niet in de examens van het eerste luik van de opleiding, noch in eerste zitting, noch in tweede zitting. Op 23 april 2013 adviseert de jury verzoekster niet geslaagd te verklaren, maar haar een nieuwe kans te geven en haar de opleiding opnieuw te laten starten.

De directeur-generaal van de Algemene directie van de Ondersteuning en het Beheer formuleert op 12 juli 2013 het voorstel om haar definitief af te wijzen voor de basisopleiding en om haar de hoedanigheid van aspirant-inspecteur te ontnemen. Verzoekster dient daartegen op 25 juli 2013 een verweerschrift in en wordt op 5 augustus 2013 gehoord.

Op 8 januari 2014 beslist de directeur-generaal dat verzoekster niet geslaagd is voor de basisopleiding van inspecteur van politie, dat zij definitief voor die basisopleiding wordt afgewezen en dat haar per 10 januari 2014 de hoedanigheid van aspirant-inspecteur van politie wordt ontnomen.

IV. Schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

V. Spoedeisendheid

Standpunt van verzoekster

5. Naar verzoekster uiteenzet, brengt haar afwijzing als aspirant mee dat er definitief een einde komt aan haar loopbaan bij de politie. Hierdoor worden haar loopbaan en loopbaanverwachtingen geblokkeerd. In dat verband licht zij toe effectief de ambitie te hebben om inspecteur van politie te worden en op loopbaanvlak “enigszins gegijzeld” te worden indien zij de afloop van de vernietigingsprocedure moet afwachten:

“Van haar kan bezwaarlijk worden verwacht dat zij zich op half valse gronden opzichts een andere werkgever engageert, gebeurlijk deze haar ook laat opleiden en daartoe zowel kosten als inspanningen laat leveren, teneinde deze indien de bestreden beslissing zal worden vernietigd alras te

verlaten om gebeurlijk haar opleiding als aspirant inspecteur weder op te nemen.”

Voorts voert zij aan dat zij het ouderlijk huis verlaten heeft en over een inkomen dient te beschikken om in haar levensonderhoud te voorzien, en dat zij en haar partner “aan het uitkijken [waren] om een woning aan te kopen”.

Ten slotte doet zij ook gelden dat zij al in mei 2013 te horen kreeg dat zij niet geslaagd was, dat het nog tot januari 2014 heeft geduurd vooraleer de bestreden beslissing werd genomen, en dat het moeten afwachten van de uitkomst “van het normale procedureverloop in het kader van de vordering tot vernietiging” die periode van onzekerheid al te zeer zou verlengen en ondraaglijk maken.

Beoordeling

6. Het komt er voor een verzoekende partij die beweert dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, op aan om van die urgentie te overtuigen aan de hand van de concrete feiten die zij in haar vordering aanvoert.

7. Verzoekster verklaart niet meer in het ouderlijk huis te wonen. Over haar concrete leef- en financiële situatie verschaft zij geen enkele bijzonderheid of stavingsstuk. Alleen stelt zij, zonder meer, met haar partner plannen te hebben om een woning te kopen.

8. Door de bestreden beslissing komt een einde aan de betaalde opleiding die verzoekster genoot. Niettemin komt zij er niet eens toe te beweren dat haar levensonderhoud door de bestreden beslissing in het gedrang komt of dat zij ter zake enig probleem, laat staan een spoedeisend probleem, ondervindt.

In dit licht kan aan de morele problemen die verzoekster zou ervaren bij het zoeken naar werk in afwachting van een uitspraak over het

annulatieberoep dat zij instelde, geen zodanig gewicht worden toegemeten dat ze een schorsing kunnen wettigen.

9. Ook het feit dat verzoekster definitief is afgewezen als aspirant en in haar loopbaan bij de politie is geblokkeerd, toont niet uit zichzelf aan dat zij in omstandigheden verkeert die de zaak urgent maken. Het is niet duidelijk waarom zij niet alsnog haar ambitie om inspecteur te worden zou kunnen realiseren ingeval haar beroep tot vernietiging finaal wordt ingewilligd.

10. Ten slotte is, op zich, “het moeten afwachten van het normale procedureverloop in het kader van de vordering tot vernietiging” het onvermijdelijke lot van elke beroepindiener. Is het weliswaar niet uitgesloten dat de hiermee verband houdende onzekerheid, afhankelijk van de concrete omstandigheden van een zaak, zodanig is dat die zaak geen uitstel mag lijden, het is iets wat door de verzoekende partij aan de hand van voldoende precieze en verifieerbare gegevens aannemelijk moet worden gemaakt.

Wat in het geval van verzoekster haar onzekerheid in afwachting van een uitspraak over het beroep dat zij instelde blijkbaar speciaal en spoedeisend zou maken, is het feit dat deze onzekerheid zich toevoegt aan de onzekerheid die verzoekster ook al in de maanden vóór de bestreden beslissing moest ondergaan.

Naar het oordeel van de Raad van State moet deze voorafgaande onzekerheid evenwel ernstig gerelativeerd worden. Immers was ze dan toch niet van die aard dat verzoekster de onzekerheid alvast zelf maximaal heeft willen bekorten door haar beroep tegen de beslissing, op het moment dat de beslissing er uiteindelijk was, met enige spoed in te stellen. Dit beroep is immers pas de 57ste dag aangespannen.

11. Ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State waaraan cumulatief moet zijn

voldaan opdat een vordering tot schorsing kan worden toegewezen, is niet vervuld.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig juni 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust